

„O pastieroch je napísané, že to boli bdelí ľudia a že posolstvo mohli počuť práve preto, že nespali. My sa musíme zobudiť, aby toto posolstvo prišlo až k nám. Zobudte sa, hovorí nám evanjelium. Vyjdite von, aby ste vstúpili do veľkej spoločnej pravdy, do spoločenstva jediného Boha. Zobudiť sa tak znamená rozvinúť citlivosť pre Boha, pre tiché znamenia, ktorými nás chce viesť, pre mnohé znaky jeho prítomnosti. Niektorí ľudia hovoria, že „nemajú náboženský hudobný sluch“.

Schopnosť vnímať Boha sa zdá ako vlastnosť, ktorá je niektorým odmietnutá. A skutočne – náš spôsob konať a myslieť, mentalita dnešného sveta, množstvo našich rôznych skúseností, sú schopné obmedziť citlivosť pre Boha, a spôsobujú stratu „hudobného sluchu“ pre Boha. Napriek tomu je v každej duši prítomné, otvoreným alebo skrytým spôsobom, očakávanie Boha, schopnosť stretnúť sa s ním.“

(Svätý Otec Benedikt XVI. v homílii polnočnej sv. omše 2009)

Milí bratia a sestry levočskej farnosti!

Bruce Marshall v jednom zo svojich románov napísal:

„Cirkev je veľmi stará a veľmi múdra. Hlásala evanjelium v ľade i v ohni, v úpale i v snehu. Nečuduje sa, keď vidí na svete hriech a zmätok, skôr ju prekvapí, ak vidí poriadok a cnosť. A vie, lebo vidí skutočnosť v zrkadle Boha, že jestvuje niečo oveľa horšie než smrť miliónov na fronte. Je to smrť jedného starca na vlastnom lôžku, v stave úplnej zatvrdilosti voči Bohu.“

Aktuálne štatistiky uvádzajú miliardu kresťanov vo všetkých kútoch našej planéty, čo je nepochybne úctyhodné číslo. Lenže pre Matku Cirkev je rovnako dôležitý každý jedinec. Práve v túto presvätú noc si spomeňme na nášho blížneho, ktorý našiel cestu k večnej spáse a poďakujme sa za túto nekonečnú milosť

nebeskému Otcovi. Pamätajme však i na Marshallovho starca tvrdošijne odmietajúceho Spasiteľa a betlehenskú blahozvešť.

Pretože v súčasnom svete sa pomaly za absolútnu samozrejmosť považuje odmietanie Ježiša podľa slov sv. Jána apoštola: *„Ku svojim prišiel a svoji ho neprijali!“* (Jn 1,11)

Kolínsky arcibiskup kardinál Joachim Meisner k apoštolovmu výroku dodáva:

„Práve Cirkev je tu na to, aby prijímala Pána a poskytovala mu priestor v našom živote. Radosťou Pána je byť medzi ľuďmi. A malo by byť aj radosťou nás, kresťanov, že Boh je pri nás, po všetky dni až do skončenia sveta.“

Autor knihy *Tajomstvá Jána Pavla II.* Antonio Socci píše:

„Niekedy máme pocit, že to nešťastné ľudstvo – namyslené a zaslepené – sa klame. Domnieva sa, že stále môže Boha vyzývať a odmietat ho v snahe chcieť zaujať jeho miesto. Toto ľudské delírium všemohúcnosti pripomína niekoho, kto na palube Titanicu napísal: ani Boh ho nepotopí... Ale to nie Boh chce potopiť Titanic. Človek potrebuje Boha, aby jeho ľudský Titanic nebol zničený. Človek potrebuje milosrdenstvo Spasiteľa.“

Vyprosujem vám všetkým požehnané, milostiplné Vianoce. Nech piesne betlehemskej noci, sviatku Narodenia Pána aj ďalších dní oživia, posilnia i prinavrátia „hudobný sluch pre Boha“, o ktorom hovorí pápež Benedikt XVI.

Otvorme svoje príbytky a hlavne srdcia radostnej zvesti príchodu Spasiteľa medzi nás. Osvojme si dávnové posolstvo vianočných sviatkov: človek sa môže na svojho blížneho pozerat zhora jedine vtedy, keď sa k nemu skláňa, aby mu pomohol...

Mons. František DLUGOŠ,
dekan a levočský farár

PROGRAM BOHOSLUŽIEB POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV 2010

- 19. decembra – Štvrtá adventná nedeľa**
Sv. omše ako každú inú nedeľu.
Hlavná vianočná sv. spoveď od 14.00 hodiny v Chráme sv. Jakuba.
Dnes a počas vianočných sviatkov až do 9. januára nebudú sv. omše o 11.00 hodine v gymnaziálnom kostole pre birmovancov.
- 20. – 22. decembra** – možnosť si ešte vykonať vianočnú sv. spoveď počas ranných sv. omší. Spovedať sa bude v tieto dni aj od 17.00 hodiny a počas večernej sv. omše.
- 24. decembra (piatok) – ŠTEDRÝ DEŇ**
Sv. omša ráno o 6.00 hodine vo farskom kostole.
Večerná sv. omša nebude.
O 18.00 hodine zasadneme k štedrovečerným stolom a v duchu sa spojíme ako jedna farská rodina.
Večeru začneme modlitbou.
- Sv. omše v noci:**
Levočská Dolina, Závada a minoritský kostol o 22.00 hodine.
Polnočná sv. omša o 24.00 hodine vo farskom kostole.
- 25. decembra (sobota) – SLÁVNOSŤ NARODENIA PÁNA**
Všetky sv. omše ako v nedeľu.
Jasličková pobožnosť o 15.00 hod. v gymnaziálnom kostole.
- 26. decembra (nedeľa) – SVIATOK SVÄTEJ NAZARETSKEJ RODINY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA.**
Všetky sv. omše ako každú nedeľu.
- 27. decembra (pondelok) – SV. JÁNA, APOŠTOLA A EVANJELISTU, sviatok.**

- Sv. omše vo farskom kostole ráno o 6.00 a večer o 18.00 h.
- 28. decembra (utorok) – SVIATOK SV. NEVINIATOK, MUČENÍKOV.**
Sv. omše vo farskom kostole ráno o 6.00 a večer o 18.00 h.
- 29. decembra (streda) – Piaty deň vianočnej oktávy**
Sv. omše o 6.00 a 18.00 hodine vo farskom kostole.
- 30. decembra (štvrtok) – Šiesty deň vianočnej oktávy**
Sv. omše o 6.00 a 18.00 hodine vo farskom kostole.
- 31. decembra (piatok) – Siedmy deň vianočnej oktávy**
Posledný deň v občianskom roku.
Sv. omše o 6.00 a 18.00 hodine vo farskom kostole s Eucharistickou poklonou a poďakovaním na záver roka.
V minoritskom kostole, v Závade a Lev. Doline o 16.00 hod.

-
- 1. januára 2011 (sobota) – NOVÝ ROK
SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY
Je to cirkevne prikázaný sviatok!**
Všetky sv. omše ako v nedeľu.
- 2. januára (nedeľa) – druhá nedeľa po NARODENÍ PÁNA**
Všetky sv. omše ako v nedeľu.
- 5. januára (streda) – pri večernej sv. omši o 18.00 hodine vo farskom kostole posvätenie Trojkráľovej vody.**
- 6. januára (štvrtok) – SLÁVNOSŤ ZJAVENIA PÁNA
Je to cirkevne prikázaný sviatok!**
Všetky sv. omše ako každú nedeľu.
- 7. januára (piatok) – PIATOK PO ZJAVENÍ PÁNA – PRVÝ PIATOK V MESIACI JANUÁRI 2011!**
- 9. januára (nedeľa) – SVIATOK KRSTU PÁNA.**
Všetky sv. omše ako každú nedeľu.
Týmto sviatkom sa končí vianočné obdobie a začína obdobie cez rok, ktoré potrvá do začiatku veľkého pôstu.

MARIÁNSKA PÚŤ 2010 VENOVANÁ KREŠŤANSKEJ RODINE

Tohtoročná levočská púť mala okrem tradičnej velebnej atmosféry znásobenej bohatou účasťou veriacich ešte jeden rozmer. Tisícky modlitieb patrili obetiam ničivého živlu, čo zachvátil najmä východ Slovenska začiatkom júna. Povodniam a solidárnosti kresťanov sa vo svojej homílii venoval hlavný celebrant nedeľnej slávnostnej odpustovej svätej omše, bratislavský arcibiskup a metropolita, predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský:

„Vstúpili ste, drahí pútnici tu na tejto Levočskej mariánskej hore, do stôp Panny Márie. Veď aj vy vyjadrujete svoju blízkosť ku Kristovi a jeho Matke Márii prekonávaním priestorovej vzdialenosti, ktorá obnáša aj útrapy cestovania, možno veľké teplo, možno dážd', možno chlad. Toto prekonávanie väčších dial'ok má však zmysel iba vtedy, ak je zamerané na prekonávanie našich vzťahových vzdialeností, vzdialenosti medzi človekom a Bohom, medzi človekom a človekom. Hľadanie vzájomnej blízkosti bolo zvlášť aktuálne v posledných týždňoch, veď sme sledovali tragédiu, ako ľudia počas povodní stratili všetky materiálne hodnoty, ktoré dlhodobo nadobúdali. Nečakaný a tým šokujúcejší rozmar prírody, ktorý radikálne zvrátil osudy mnohých ľudí, ich majetkové pomery i životné plány. Koľko domov, ktoré vyzerali také pevné na vlastných základoch, sa zrazu ako domček z karát zrútili na podmočenom podloží. Koľko pevne vyasfaltovaných ciest sa stalo obyčajnou hračkou nečakaného trasoviska. Takéto situácie pozná aj Biblia, masy vôd a blata, či privalové dažde v nej vždy vyjadrovali ťažkú skúšku pre ľudské pokolenie, no tiež možnosť akéhosi nového začiatku, nového precitnutia pri pohľade na základnú hierarchiu hodnôt. Samozrejme, nikto nikomu nič podobné neželá, no táto tragédia – ak na ňu už dokážeme hľadieť s trochou odstupu – nám pomáha uvedomiť si, ako veľmi je dôležité nestavať život čisto a výlučne na veciach materiálnych. Na tomto pozadí o to viac vyniká, čo sa nedá materiálne merať a vyhodnocovať:

duchovná sila nestratiť nádej, vnútorná energia pozviechať a začínať odznova – a to všetko za podpory ľudsky zrazu tak blízkyh solidárnyh ľudí, ľudí veriacih v Boha ochotnýh podať pomocnú ruku. Ochota ísť napriek prekážkam dopredu, napredovať napriek všetkým protiprúdom, je znakom a príkladom duchovného zmyslu života. Áno, mnohí postihnutí sú pre nás príkladom činorodej nádeje, čo nás naplňa obdivom i modlitbou za to, aby ich Pán i naďalej obdaril duchovnou silou.

Aj preto tu vytvárame toto veľké spoločenstvo viery, kde každý jeden z prítomných, hoci sa vzájomne všetci osobne nepoznáme, predsa sa v istom zmysle spoznávame ako bratia a sestry veriaci v Boha. Tak vytvárame spoločenstvo viery cez Máriu, ktorá je prvou veriacou, najvynikajúcejším vzorom veriacej ženy uskutočňujúcej Božiu vôľu v každodennom živote. Sú rôzne spoločenstvá, športové či umelecké, zjednotené okolo rôznych jednotiacich princípov. Toto naše spoločenstvo na Levočskej mariánskej hore je jedinečné a neopakovateľné, lebo sme zidení vo viere a zjednotení Kristom.“

Svätý Otec ďakuje a žehná...

Skoro na deň presne, po mesiaci od skončenia levočskej púte 2010, sa v druhú augustovú nedeľu vo všetkých levočských kostoloch na záver bohoslužieb čítal stručný, ale srdečný list pápeža Benedikta XVI. adresovaný spišskému diecéznemu biskupovi a všetkým pútnikom.

Substitút Štátneho sekretariátu vo Vatikáne – arcibiskup Mons. Fernando Filoni poslal 3. augusta 2010 v mene Svätého Otca Benedikta XVI. poďakovanie za pozdravný telegram od pútnikov, ktorí sa zhromaždili začiatkom júla pri Bazilike minor v Levoči na tradičnej mariánskej levočskej púti. V liste adresovanom spišskému biskupovi Mons. Františkovi Tondrovi doslova píše:

„Svätý Otec zo srdca ďakuje za spomienku ako aj za modlitby a obety na jeho úmysly. Pozýva k stálej vernosti Kristovi a jeho Cirkvi, ktorej vzorom bol Váš ctihodný predchodca a Boží služobník Ján Vojtaššák. S láskou udeľuje osobitné Apoštolské požehnanie všetkým účastníkom púte.“

Kardinál Jozef Tomko medzi svojimi rovesníkmi

Kardinál Jozef Tomko, slovenský rodák a bývalý prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov v Ríme prijal pozvanie na 13. ročník púte kresťanských seniorov Slovenska. Prítomnosť tohto charizmatického kardinála zapôsobila doslova magneticky. Mariánska hora privítala vo štvrtok 8. júla 2010 vyše sedemdesiat tisíc pútnikov – dôchodcov, medzi ktorými ale nechýbali ani veriaci stredného či mladšieho veku a o najmenších, najmladších tiež nebolo núdze. Taký mohutný zástup ešte kresťanskí seniori v doterajších trinástich ročníkoch svojich levočských pútí nezaznamenali.

Otec kardinál sa solidárne začlenil medzi svojich rovesníkov – pútnikov seniorov duchavtipným privítaním: „*Som opäť medzi vami... Alebo: som ešte medzi vami?*“

Jeho eminencia v homílii charakterizovala súčasné problémy seniorov nielen na Slovensku, ale na celom svete. Jednako sa však kardinál Tomko sústredil najmä na slovenských dôchodcov i na slovenské rodiny:

„Na Slovensku sa už ani manželský pár nepostará, aby sa reprodukoval, aby sa postaral o náhradu za seba. My sme na posledných miestach v Európe. Ako národ cívame kamsi dozadu, začíname odumierať. Pritom však narastá počet ľudí vo veku starcov, ale o tom sa zväčša mlčí: veď čo, po nás potopa... Kvalita našej staroby závisí od našej schopnosti pochopiť jej zmysel a hodnotu. A to nielen na úrovni čisto ľudskej, ale aj na úrovni viery. Z čisto ľudského pohľadu starí rodičia sú v posledných časoch, občas aj zásluhou ekonomickej krízy, najnovším objavom. Aj z ekonomických dôvodov sa stali pre deti a vnúcatá záchrannou sieťou; keď sú rodičia v práci, sú užitoční ako baby siter. V prípade potreby sú dobrí pomocníci vo všetkom. Všeobecne sa im začína priznávať dôležitá výchovná úloha v rodine.

V minulosti sa starému človekovi vzdávala veľká úcta podľa zásady, že treba mať úctu k šedinám. U niektorých národov sa staroba vysoko váži a ctí.

Staroba má vlastné hodnoty, ktoré sú veľmi potrebné mladším generáciám a celej spoločnosti. Starí ľudia majú veľký zmysel pre minulosť a dejiny. Starí majú veľa skúseností, ktoré utvárajú životnú múdrosť a môžu doplniť a spresniť výdobytky vedy a techniky. Majú aj ucelenejší pohľad na život; ich citové, mravné a náboženské hodnoty sú dôležité pre rovnováhu v rodinách, v spoločnosti i pre jednotlivé osoby. Ľudská spoločnosť by bola bezpochyby lepšia, keby vedela zúžitkovať hodnoty staroby (...)

Čo však môžu starí ľudia dať? A komu dať? Ako môžu naplniť svoje posledné roky života a stať sa užitočnými? Ak sa pozrieme na tie dve osoby z evanjelia, tak u nich nájdeme odpoveď a povzbudenie, aby sme naplnili svoju starobu väčšou službou Bohu a ľuďom. Mária a Alžbeta príkladne venovali celý svoj život takej službe.

Starobu treba chápať ako novú životnú etapu, ktorá seniorom otvára nevídané príležitosti k modlitbe a k prehĺbeniu sviatostného života. V tej oblasti sme azda pre životný zhon, pre prácu, pre iné starosti mnoho zanedbali. Naraz objavíme voľný čas, akoby nový svet, môžeme sa venovať rozmyšľaniu a modlitbe ako rozhovoru s niekým, kto je nám vždy prítomný (...)

Ale rodina, tá ostáva najprirodzenejším a najľahším prostredím pre činnosť starých rodičov. Dnes nastali časy, keď sa starým rodičom priznáva vážna výchovná úloha najmä v náboženskom ohľade. Rodičia sú zväčša v práci, nemajú čas na deti. Z našich rodín takmer úplne vymizla modlitba, a to je veľmi zlý znak, drahí moji! Na to veru treba upozorniť! Keď sa už nevieme modliť, nemáme času na Pána Boha, to je už zlé znamenie! Vy, starí rodičia, snažte sa obnoviť zvyk aspoň krátkej ranej a večernej modlitby v rodinách. Poviete: ako? Nuž svojím príkladom; nech tie vnúčatá vidia, takto sa učia...“

Čo otec kardinál nestihol vysloviť v kázni, dopovedal vo veľmi zaujímavých polhodinových dialógoch pred hlavným oltárom. Stretnutie s týmto slovenským rodoľubom ešte dnes mnohí seniorskí, ale aj mladší pútnici oceňujú ako jeden zo svojich najhlbších i najvzácnejších zážitkov.

**J. Em. kardinál Joachim Meisner,
kolínsky arcibiskup na Spiši a v Levoči**

„Vo svätcoch sa Božia prítomnosť stáva viditeľnou v Božom ľude. Svätci od nás totiž neodišli preč, ale nás len predišli. A keď ich Cirkev vyzdvihla k úcte oltára, teda keď ich vyhlásila za blahoslavených, tak v tom nám je ich prítomnosť v Božom ľude zaručená. Preto svet nikdy nemôže byť celkom zlý, lebo svätí, v ktorých sa Kristus, spása sveta, stal viditeľný, žijú uprostred nás.“

Touto kratučkou úvahou začal svoju homíliu kolínsky arcibiskup kardinál Joachim Meisner v spiškokapitulskej Katedrále sv. Martina v nedeľu 14. novembra, krátko po výročitom sviatku patróna tohto chrámu i Spišskej diecézy. Otec kardinál vo svojej kázni toto vzácne patrocínium patrične zdôraznil:

„Katedrála v Spišskej Kapitule má za patróna svätého Martina. Tak, ako ste v minulosti mohli dejiny svojej viery zveriť jemu, tak to je aj v prítomnosti a bude aj v budúcnosti. A k tomu Vám na sviatok svätého Martina ako vášho patróna možno iba gratulovať...“

Jeho eminencia je nielen verným, oddaným ctiteľom levočskej Panny Márie a Mariánskej hory, ale aj čestným občanom Levoče. Preto zaradil do programu svojej návštevy Spišskej diecézy aj Chrám sv. Jakuba, gymnaziálny kostol, Baziliku Navštívenia Panny Márie a Rímskokatolícky farský úrad v Levoči, kde sa oficiálne zapísal do knihy *Historia domus*.

Apoštolský nuncius J. E. Mario Giordana na Spiši a v Levoči

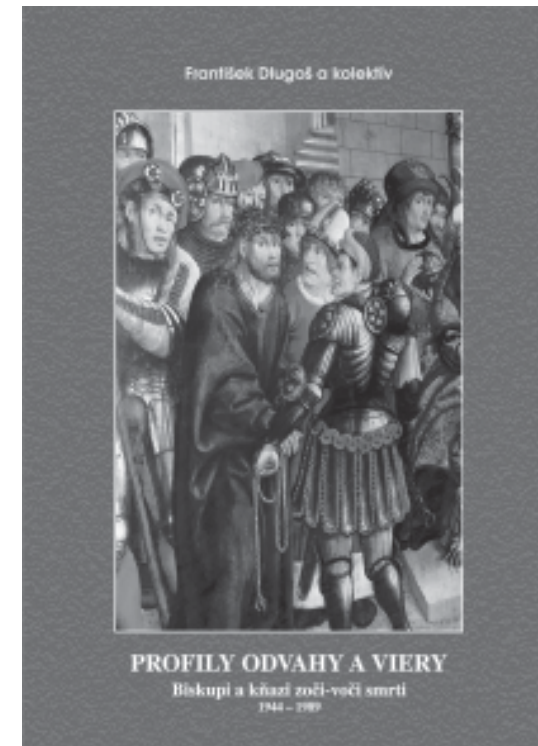
Sviatok patróna Spišskej diecézy sv. Martina sa tohto roku niesol v znamení návštev vzácných osobností, pretože okrem kolínskeho arcibiskupa kardinála Joachima Meisnera privítali na slávnostnej svätej omši v Spišskej Kapitule aj apoštolského nuncia v Slovenskej republike, arcibiskupa Maria Giordana. Jeho excelencia odovzdala požehnanie Svätého Otca Benedikta XVI. všetkým veriacim našej diecézy:

„Prinášam vám predovšetkým pozdrav a apoštolské požehnanie Svätého Otca Benedikta XVI.. Aj vás pozývam k modlitbe zaňho a za jeho úrad Pastiera a Hlavy celej Cirkvi. Sprevádzajme ho svojou úprimnou modlitbou, aby poslanie, ktoré mu bolo zverené samotným Kristom, vykonával s pomocou sily a účinkovania Ducha Svätého, pre dobro všetkých, ktorí sú zverení jeho apoštolskej službe. Svätý Martin, ktorého dnes oslavujeme, hoci žil vo štvrtom storočí, neprestáva byť aj dnes kýmisi, kto svieti ako jasný príklad lásky ku Kristovi a blížnemu.“

Veľvyslanec Vatikánu, neobišiel ani Levoču. Navštívil Chrám sv. Jakuba, Mariánsku horu. Ocenil výnimočnú tradíciu mariánskeho kultu, ktorý v starobyľom klenote slovenských miest a na celom Spiši obdivuhodne vzdoroval všakovakým búrkam časov. Uznanelivo sa vyslovil aj o súčasnom rastúcom význame Baziliky Navštívenia Panny Márie – zaradenej do združenia európskych mariánskych pútnických miest.

TRILÓGIA O SPIŠSKÝCH MUČENÍKOCH

Nejestvuje lexikón, ktorý by stopercentne obsahol všetky dostupné fakty. A sotvakedy také komplexné encyklopedické dielo vznikne. Nielen preto, že sa ľudské poznanie a vedecké disciplíny neustále rozvíjajú, obohacujú o nové fakty a súvislosti; zhromažďovanie takýchto čerstvých poznatkov nemusí byť neprekonateľným problémom. Oveľa ťažšia býva rekonštrukcia celistvého priebehu dejinnej udalosti, ak má historik naporúdzi len torzovité, fragmentárne zmienky, marginálne zmienky alebo časovo približné údaje. Taká neúplnosť a roztrieštenosť faktografického podložja sa obzvlášť vypuklo prejavuje v tvorbe encyklopédií a príbuzných žánrov venovaných historickým postavám a osobnostiam.

NÁSLEDKY ŽIVELNEJ POHROMY

V pondelkový podvečer 16. augusta 2010 sa Levočou a okolím prehnala ničivá veterná smršť. Takú silu víchrice si nepamätajú ani najstarší obyvatelia nášho mesta.

Živelná pohroma spôsobila značné škody v meste na domoch. Na sakrálnych objektoch a pustošivo zasiahla okolie Aleje Jána Pavla II. na Mariánsku horu.

Silný vietor povyvracal od koreňov 21 líp. Niektoré stromy dopadli na tretiu a piatu kaplnku a piatu definitívne zničili.

Vďaka obetavým farníkom, obzvlášť mužom, sa podarilo v rekordne krátkom čase odstrániť najťažšie následky víchrice, obnoviť obidve kaplnky, piata bola postavená od základu. Žiaľ, po vzácnych lipách ostali prázdne miesta a revitalizovanie stromového porastu si vyžiada dlhší čas.

František Dlugoš a kolektív

PROFILY ODVAHY A VIERY

Spišské mesačníky
1948-1990

František Dlugoš

PROFILY ODVAHY A VIERY

Čepičkova gólgy a normalizácia
1950-1989

Mons. prof. ThDr. ICDr. PaedDr. PhD. František Dlugoš, PhD. už niekoľko rokov nosil v mysli aj – hoci to môže znieť pateticky – v srdci autorskú ambíciu, predstavu či zámer: napísať monografiu o kňazoch Spišskej diecézy, ktorí zaplatili najdrahšiu a zároveň najkrutejšiu daň za svoju neochvejnú vernosť Katoľickej cirkvi, svojmu poslaniu a Pánu Bohu. Statoční dušpastieri vydali svoje svedectvo ľudskej a duchovnej statočnosti; vlastnou bolesťou, zdravím, krvou (a nie je to vôbec zveličené) písali svoje *Profily viery a odvahy* – a napísali zároveň hlavný názov trojdielnej či trojzväzkovej knihy.

Ruiny piatej kaplnky zasvätej Sedembolestnej Panne Márii.

ROK 2010 V ČÍSLACH

Krsty	137
Prvé sv. prijímanie	132 a 8 dospelých
Sviatosť birmovania	126 mládeže a dospelých
Vystúpenie z Cirkvi	3
Cirkevné sobáše	66
Pohreby	93

Údaje sú uvedené ku dňu 12. decembra 2010.

Priebežné opravy kostolov a cirkevných objektov:

Chrám sv. Jakuba – oprava sakristie farského kostola a sanktuária – z farských peňazí 49 790 eur; oprava epitafov z krstnej kaplnky a mortuária – 43 815 eur z farských prostriedkov. Reštaurovanie farebných okien – vitráží v sakristii farského kostola vo výške 8 000 eur financoval Mons. František Dlugoš

Režijné náklady – elektrina, poistné, výplaty zamestnancom, menšie opravy a údržby objektov – 95 tisíc eur.

NOVÍ KAPLÁNI V NAŠEJ FARNOSTI

ICLic. Peter Majcher

Pochádza z Klina na Orave, narodil sa 24. júna 1980 v Námestove. Základnú školu absolvoval v Kline, potom študoval na námestovskom gymnáziu. Teológiu začal študovať roku 1999 v spišskokapitulskom Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka.

Kňazskú vysviacku prijal 18. júna 2005 z rúk spišského diecézneho biskupa Mons. Františka Tondru a od 1. júla toho istého roku nastúpil na svoju prvú kaplánsku do Levoče.

Po dvoch rokoch pôsobenia v Levoči rozhodol spišský diecézny biskup o vyslaní P. Majchera na štúdium kanonického práva v Benátkach. Peter Majcher zavŕšil trojročné štúdium úspešným obhájením licenciátu z cirkevného práva. Vrátil sa do kňazských služieb Spišskej diecézy a 1. septembra tohto roku bol opäť ustanovený za kaplána v Levoči a súčasne sa stal obhajcom manželského zväzku Spišského diecézneho súdu.

ThDr. Stanislav Dulák

V rodnom liste má síce zapísanú Starú Ľubovňu a dátum 8. január 1981, ale ako svoje rodisko uvádza Mníšek nad Popradom. V tejto obci vychodil základnú školu a pokračoval v štúdiu na gymnáziu v Lipanoch. Roku 1999 zmaturoval a absolvoval úspešné prijímacie pohovory na Teologický inštitút v Spišskej Kapitule. Magisterské vysokoškolské vzdelanie si postupne rozširoval o ďalšie stupne.

V rokoch 2007 – 2009 získal licenciát z teológie na Katedre morálnej teológie Teologickej fakulty v Košiciach.

Nasledujúce dva roky študoval a s vyznamenaním obhájil licenciát z morálnej teológie na Katolíckom univerzitete Lubelskom Jana Pawla II.

V období rokov 2009 – 2010 absolvoval ďalšie rozširujúce štúdium morálnej teológie na Teologickej fakulte v Košiciach, kde 16. septembra tohto roku obhájil doktorát z tejto vedeckej disciplíny.

Stanislav Dulák začínal ako kaplán v Liptovskom Mikuláši; v tejto farnosti pôsobil v rokoch 2005 – 2007. Z centra Liptova bol preložený za kaplána do Kluknavy, no po troch mesiacoch sa stal na tri roky (2007 – 2010) kaplánom v Spišskej Kapitule.

Stanislav Dulák bol za levočského kaplána ustanovený 1. júla 2010.